

Sygn. akt: WZ 11/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie st. szer. rez. D. L., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu bez udziału stron, w dniu 19 lipca 2016 r., zażalenia obrońcy st. szer. rez. D. L. na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 maja 2016 r., w przedmiocie kosztów sądowych

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 maja 2016 r. Wojskowy Sąd Okręgowy w W. zasądził m.in. od st. szer. rez. D. L. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3019,30 zł tytułem części kosztów sądowych za postępowanie przed sądem pierwszej instancji.

Postanowienie to zaskarżył obrońca st. szer. rez. D. L. i formułując zarzut obrazy przepisów postępowania – art. 624 § 1 k.p.k. poprzez zasądzenie kosztów postępowania w sytuacji, w której przemawiają przeciwko temu względy słuszności, zaś uiszczenie owych kosztów byłoby dla podsądnego zbyt uciążliwe z uwagi na jego sytuację życiową i zarobkową, wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i nieobciążanie D. L. kosztami procesu.

W uzasadnieniu zażalenia podniósł, że przeciwko obciążeniu D. L. kosztami postępowania przemawiają szczególne, wyjątkowe okoliczności sprawy, w której

pierwotnie przedmiotem procesu były zbrodnie, zaś ostatecznie przypisano D. L. popełnienie czynu o nieznacznej społecznej szkodliwości i warunkowo umorzono postępowanie, co przemawia za zwolnieniem go od kosztów postępowania.

Dodatkowo podniósł, że D. L. nie posiada stałego i pewnego zatrudnienia, jest rozwiedziony i nie może liczyć na wsparcie małżonki, przeciwnie – wobec niej też posiada zobowiązania, których nie jest w stanie obecnie realizować. Zasądzona więc kwota jest dla niego bardzo wysoka, a jej uiszczenie w opisanych warunkach – nawet w ratach – byłoby znaczną dolegliwością.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wojskowy Sąd Okręgowy w W. w zaskarżonym postanowieniu wskazał, że zwolnił m.in. D. L. od obowiązku zapłaty kosztów sądowych wyłożonych przez Skarb Państwa w śledztwie i w pierwszym postępowaniu rozpoznawczym, zakończonym uniewinnieniem oskarżonych, zaś uczynił to z uwagi na względy słuszności. Mimo takiego wyводу uzasadniającego znaczne obniżenie zasądzonych kwot, obrońca D. L. argumentuje w podobny sposób, nie dostrzegając, że względy słuszności legły u podstaw skarżonego rozstrzygnięcia. Brak natomiast w zażaleniu argumentów, które by zastosowanie tych względów słuszności czyniły niewystarczającymi.

Niewystarczająca również dla dokonania korekty zaskarżonego postanowienia jest argumentacja dotycząca sytuacji rodzinnej, osobistej, majątkowej D. L. Bycie rozwiedzionym i utrzymywanie się z prac dorywczych nie daje podstaw do twierdzenia, że uiszczenie zasądzonej kwoty (nawet w ratach) byłoby znaczną dolegliwością. Natomiast oczekiwanie, by małżonka regulowała czy partycypowała w spłacie należności powodowanych zachowaniem podsądnego w tej sprawie wydaje się zupełnie nie na miejscu i nie zasługuje na szerszy komentarz.

Z tych więc względów należało orzec jak na wstępie.